

Vol. 15
Summer 2024

Research Paper

Received:
1 July 2023
Revised:
9 July 2024
Accepted:
15 July 2024
Published:
12 August 2024

P.P: 169-183

ISSN: 2588-5162
E-ISSN: 2645-517x

Military Psychology

Designing and validation of the educational package of cognitive-emotional self-regulation strategies for aggressive students from military families

Tahereh Samkhaniani¹ | Parviz Sharifi Daramadi² | Tahereh Sadat Mirghaemi³

Abstract

The aim of the present study was to compile and validate the educational package of cognitive-emotional self-regulation strategies for aggressive students. The qualitative research method and the statistical population included all psychology professors of the university, experts and therapists in the field of psychology and the purposeful sampling method. Based on the saturation interview, the sample size was 10 people. The data collection tool was a semi-structured interview. An educational package of cognitive-emotional self-regulation strategies was developed for aggressive students from military families. Thematic analysis method was used in data analysis. The results showed that cognitive-emotional self-regulation strategies were formulated in 9 sessions, which include: awareness of feelings and emotions, skills to understand emotions and choose a situation, cognitive assessment with the aim of recognizing emotional experiences, skills related to prevention, introduction of self-disempowerment and coping strategies. With it, expansion of mind and attention, training of self-regulation strategies, and adjustment of response and correct expression of emotion were achieved.

Keywords: cognitive-emotional self-regulation strategies, students, aggressive, military

DOR: 20.1001.1.25885162.1403.15.2.7.1

1. PhD student in educational psychology, Azad University, Qom branch
2. Corresponding Author: Professor, Department of Psychology, Allameh Tabatabai University, Faculty of Psychology.
dr_sharifidaramadi@yahoo.com
3. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Shams Gonbad Institute of Higher Education, Gonbad, Kavus.

14

روانشناسی نظامی

تدوین و اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی برای دانشآموزان پرخاشگر خانواده‌های نظامی

طاهره سام خانیانی^۱ | پرویز شریفی درآمدی^۲ | طاهره السادات میرقائemi^۳

دانشگاه علوم پزشکی

۵۸

سال پانزدهم
تابستان ۱۴۰۳

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت:
۱۴۰۰/۱/۱۷
تاریخ بازنگری:
۱۴۰۳/۱/۲
تاریخ پذیرش:
۱۴۰۳/۱/۱۳
تاریخ انتشار:
۱۴۰۳/۰/۹
صفحه:
۱۱-۲۵

چکیده

هدف پژوهش حاضر تدوین و اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی برای دانشآموزان پرخاشگر بود. روش پژوهش کیفی و جامعه آماری شامل کلیه استادی روان‌شناسی دانشگاه، متخصصین و درمانگران حوزه روان‌شناسی و روش نمونه‌گیری هدفمند بود. بر اساس مصاحبه در حد اشیاع، حجم نمونه ۱۰ نفر بودست آمد. ابزار گردآوری اطلاعات مصاحبه نیمه‌ساختاریافته بود. بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی برای دانشآموزان پرخاشگر خانواده‌های نظامی تدوین شد. در تحلیل اطلاعات از روش تحلیل مضمون استفاده شد. نتایج نشان داد، راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی در ۹ جلسه تدوین شد که شامل: آگاهی از احساسات و هیجانها، مهارت‌های درک هیجان و انتخاب موقعیت، ارزیابی شناختی با هدف شناخت تجربه‌های هیجانی، مهارت‌های مربوط به پیشگیری، معرفی خودناتوان سازی و راهبردهای مقابله با آن، گسترش جضور ذهن و توجه، آموزش راهبردهای خودتنظیمی، و تعديل پاسخ و ابزار صحیح هیجان، بودست آمد.

کلیدواژه‌ها: راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی، دانشآموزان، پرخاشگر، خانواده‌های نظامی

شایپا چاپ: ۲۵۸۸-۵۱۶۳
کاترونیک: ۲۶۴۵-۵۱۷

DOR: 20.1001.1.25885162.1403.15.2.7.1

۱. دانشجوی دکترای روان‌شناسی تربیتی، دانشگاه ازاد واحد قم.

۲. نویسنده مسئول: استاد گروه روان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده روان‌شناسی.
dr_sharifidaramadi@yahoo.com

۳. استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، موسسه آموزش عالی شمس گبد، گبد، کاووس.

ناشر: دانشگاه جامع امام حسین (ع)
این مقاله تحت لیسانس افributed مدردمی (creative Commons Licence- CC BY) در دسترسی شما قرار گرفته است.

مقدمه

دوران تحصیلی مقطع متوسطه با دوران نوجوانی مراحل رشد همراه است و پل انتقال از کودکی به بزرگسالی محسوب می‌شود. اولستاد، سورینسن، لین و دانبولت^۱ (۲۰۲۳) نوجوانی را با تحولات جسمی، جنسی، شناختی و خلقی همراه می‌دانند و نوجوان در این دوره طیفی وسیع از احساسات و عواطف را تجربه می‌کنند که در صورت نامساعد بودن شرایط محیطی در پایان بلوغ این احساسات و عواطف برهم خورد و ممکن است رفتارهای پرخاشگری^۲ را در آنها بیشتر کند. نوجوانی دوره‌ای است که نوجوان از دنیای کودکی خود فاصله می‌گیرد و به دنیای بزرگسالی وارد می‌شود؛ بنابراین این دوره مستلزم تغییرات عاطفی، روانی و جسمی است و این تغییرات می‌تواند در شکل‌گیری خشم و رفتارهای پرخاشگرانه در نوجوانان تأثیر زیادی بگذارد و در روان‌شناسی، پرخاشگری نوجوانان را رفتاری می‌دانند که باهدف آسیب رساندن روحی یا جسمی به فرد صورت می‌گیرد (بونتینگ، فوکس، ادھیارو و هالند^۳، ۲۰۲۱).

پرخاشگری یکی از مشکلاتی است که می‌تواند به صورت ناسزاگویی، تهدید کلامی و دادوفریاد، رقابت بین فردی و طرد و منزوی کردن دیگران نشان داده شود، به عبارتی دیگر، پرخاشگری به رفتاری اطلاق می‌شود که هدف آن صدمه رساندن به فرد دیگر یا نابود کردن دارایی افراد باشد، واژه اصلی در این تعریف هدف است، اگر رفتاری به صورت اتفاقی باشد پرخاشگری محسوب نمی‌شود (مالوندا، لورکا، مسورادو، سامپر و مستر^۴، ۲۰۱۹).

وجود رفتار پرخاشگرانه ممکن است هیجان و شناخت نوجوان را تحت تأثیر قرار دهد و طبق مطالعه بیرکلاند، بلیکس و تورسین^۵ (۲۰۲۱) رفتار پرخاشگری موجب آسیب به فرایند سالم شناختی - هیجانی می‌شود و ممکن است فرد را در استفاده از راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی^۶ با مشکل مواجه شود.

1. Olstad, Sørensen, Lien and Danbolt

2. aggression

3. Bunting, Fox, Adhyaru and Holland

4. Malonda

5. Birkeland, Blix and Thoresen

6. cognitive-emotional self-regulation strategies

بنا بر، مطالعه هونگ، لی و بی^۱ (۲۰۲۱) پرخاشگری با خودتنظیمی رابطه معکوسی دارند و افرادی که رفتارهای پرخاشگرانه دارند، نیازمند این هستند که راهبردهای خودتنظیمی به آنها آموزش داده شود. همچنین، روزنたال و کارلبرینگ^۲ (۲۰۱۵) شکست در استفاده از راهبردهای خودتنظیمی را عاملی در جهت بروز رفتار پرخاشگری گزارش می‌دهد. براین‌اساس، تقویت راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی نقش مهمی در کاهش رفتار پرخاشگری دانش آموزان دارد و در این مورد باید آموزش راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی استفاده نمود.

آموزش راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی به معنای کاهش و کنترل هیجانات منفی و نحوه استفاده مثبت از هیجانات است و تنظیم هیجان بیشتر در دو چارچوب مهم بررسی می‌شود: آموزش راهبردهای تنظیم شناختی - هیجانی که پیش از رخداد حادثه (پیش از ایجاد هیجان و یا در آغاز بروز آن) فعال می‌شوند؛ راهبردهایی که پس از بروز حادثه و یا پس از پیدایی هیجان فعال می‌شوند که راهبردهای خودتنظیمی که قبل از بروز رخداد استرس زا فعال می‌شوند، باعث تعبیر و تفسیر موقعیت به نحوی می‌گردند که پاسخ‌های هیجانی مرتبط با آن موقعیت را کاهش دهند (یانگ^۳، ۲۰۲۱). بنابراین، سطح پایین راهبردهای خودتنظیمی که ناشی از ناتوانی در مقابله مؤثر با هیجانها و مدیریت است. آموزش راهبردهای خودتنظیمی باعث می‌شود که فرد در موقعیت‌هایی که منجر به آسیب روانی می‌شود، از راهبردهای مقابله‌ای مناسب استفاده کند (ادیگوزل، اسیک، بولوت، کیا و اوزیل^۴، ۲۰۲۳). آموزش راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی شامل مواردی از قبیل: تسکین و آرام ساختن خود به هنگام ناراحتی؛ اعمال خودکنترل؛ مدیریت خشم؛ کنترل تکانه‌ها؛ ابراز هیجانات در زمان و مکان مناسب؛ اجتناب از اضطراب، خشم و افسردگی مدام؛ اداره کردن ناکامیها و مشکلات اجتناب ناپذیر زندگی؛ جلوگیری از سایه افکندن هیجانات منفی بر روی قضاوت و توانایی حل مسأله؛ تحمل ناکامی؛ و پذیرش و ارزش گذاشتن به خود، در فرد می‌شود و بدین ترتیب فرآیند درمان اثربخشی خود را نشان می‌دهد (ریندرز، پهونگ، رایان و توئناس^۵، ۲۰۲۳). در پژوهش‌های زیادی تاثیر آموزش راهبردهای

1. Hong, Lee & Ye

2. Rozental & Carlbring

3. Yang

4. Adıguzel, Aşık, Bulut, Kaya & Özel

5. Reinders, Phung, Ryan, & Thomas

خودتنظیمی بر متغیرهای مختلف مورد تائید قرار گرفت منجمله در تحقیقات اسماعیلی، آریاپوران، امیری (۱۴۰۱)، حسن‌آبادی، خامسان و طالب‌زاده (۱۴۰۰)، محرومی و سرداری (۱۳۹۹)، و پژوهش پورعبدل، صبحی قراملکی، قائدی و نبی دوست (۱۳۹۸) اما، هیچ کدام از تحقیقات اقدام به تدوین و اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی برای جامعه آماری دانش‌آموزان نداشتند که از حیث می‌توان نوآوری پژوهش حاضر را نشان داد.

آموزش راهبردهای خودتنظیمی به دانش‌آموزان نوجوان، به‌منظور کاهش تنش‌های دوره نوجوانی و هدایت آنها به‌سوی یک هویت سالم و جلوگیری از آسیب‌های روانی و اجتماعی این دوره، و همچنین، افزایش انگیزه تحصیلی و کاهش اهمال کاری، یک ضرورت محسوب می‌شود و نیازمند تحقیقات بیشتر است. بنا بر همین ضرورت در پژوهش حاضر، محقق به دنبال تدوین یک بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی برای دانش‌آموزان دختر پرخاشگر است. حال این سؤال پیش می‌آید که بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی محقق ساخته دارای چه ویژگی‌های است؟

روش

به‌منظور تدوین و اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی، از روش کیفی و مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با اساتید روان‌شناسی دانشگاه، متخصصین و درمانگران حوزه روان‌شناسی (بخصوص درمان‌های هیجانی) استفاده شد. جامعه آماری در بخش کیفی شامل کلیه اساتید روان‌شناسی دانشگاه (با شاخص‌های ورودی: عضو هیئت‌علمی دانشگاه، دارای سابقه بیش از ۱۵ سال تدریس در دانشگاه، داشتن مدرک دکتری)، متخصصین و درمانگران حوزه روان‌شناسی (با شاخص‌های ورودی: دارای سابقه بیش از ۱۰ سال درمانگری در حوزه درمان هیجانی، داشتن مدرک دکتری) بود. این افراد جهت انجام مصاحبه برای تدوین و اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی مورد مطالعه قرار گرفتند. حجم نمونه تا اشباع نظری اطلاعات ادامه یافت که با ۱۰ نفر، مصاحبه‌ها در حد اشباع قرار گرفت. جهت انتخاب افراد

برای مصاحبه از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. ابزار گردآوری اطلاعات مصاحبه نیمه-ساختاریافته بود.

جدول (۱) کد گذاری اولیه مضامین اصلی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی براساس نظرات مصاحبه با اساتید روانشناسی دانشگاه، متخصصین و درمانگران حوزه

روانشناسی

کد	مضامین اصلی	کدهای مصاحبه‌شونده
A1	آگاهی از احساسات و هیجان‌ها	۱،۲،۳،۴،۵،۶،۷،۸،۹،۱۰ مصاحبه
A2	مهارت‌های درک هیجان و انتخاب موقعیت	۱،۲،۳،۴،۵،۶،۷،۸ مصاحبه
A3	ارزیابی شناختی باهدف شناخت تجربه‌های هیجانی	۲،۳،۴،۵،۶،۷،۸،۹ مصاحبه
A4	مهارت‌های مربوط به پیشگیری	۱،۴،۵،۶،۷،۸،۹،۱۰ مصاحبه
A5	معرفی خود ناتوانسازی و راهبردهای مقابله با آن	۱،۲،۳،۶،۷،۸،۹،۱۰ مصاحبه
A6	گسترش حضور ذهن و توجه	۱،۲،۳،۴،۵،۶،۷،۸،۹ مصاحبه
A7	آموزش راهبردهای خودتنظیمی	۱،۲،۳،۴،۵،۶،۷،۸،۹،۱۰ مصاحبه
A8	آموزش راهبردهای خودتنظیمی	۱،۲،۳،۴،۵،۶،۷،۸،۹،۱۰ مصاحبه
A9	تعديل پاسخ و ابراز صحیح هیجان	۱،۲،۳،۴،۷،۸،۹ مصاحبه

یافته‌ها

جدول ۲. نتایج مربوط به مولفه‌های بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی

جلسات	هدف	محظوظ
اول	آگاهی از احساسات و هیجان‌ها	- تعریف هیجان - شناخت انواع هیجان - شناخت فرایند شناختی، فیزیولوژیک و رفتاری ایجاد هیجان و اثرگذاری آن بر کارکرد روزانه - شناسایی هیجان در حالات فیزیکی و روان‌شناختی - تکلیف: شناسایی و نوشتمندی هیجان‌هایی که در روابط روزمره تجربه می‌شود
دوم	مهارت‌های درک هیجان و انتخاب موقعیت	- نام‌گذاری و برچسب‌زندن به هیجانات - تمایز میان هیجانات مختلف

جدول ۲. نتایج مربوط به مولفه‌های بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی

جلسات	هدف	محظوظ
		- تأثیر زننیک و محیط بر هیجانات - تکلیف: شناسایی و نوشتند تفاوت‌های هیجانی مختلف
سوم	ارزیابی شناختی باهدف شناخت تجربه‌های هیجانی	- پیامدهای شناختی واکنش‌های هیجانی و ارزیابی شناختی از آنها - پیامدهای فیزیولوژیک واکنش‌های هیجانی و ارزیابی شناختی از آنها - پیامدهای رفتاری واکنش‌های هیجانی و ارزیابی شناختی از آنها - تکلیف: شناسایی و نوشتند پیامدهای واکنش‌های هیجانی و عملکرد شناختی فرد از آنها در زندگی روزمره
چهارم	مهارت‌های مربوط به پیشگیری	- خودارزیابی باهدف شناخت تجربه‌های هیجانی - خودارزیابی باهدف شناسایی میزان آسیب‌پذیری هیجانی - خودارزیابی باهدف شناسایی از راهبردهای خودتنظیمی - معرفی هیجان خشم و راههای غلبه بر آن - تکلیف: شناسایی و نوشتند چگونگی مقابله با هیجانی منفی
پنجم	معرفی خود ناتوان‌سازی و راهبردهای مقابله با آن	- خود ناتوان‌سازی و آموزش مقابله با آن (آشنایی با خود ناتوان‌سازی، اهمال کاری) - آموزش ابعاد خود ناتوان‌سازی (آشنایی با ابعاد خلق منفی، تلاش و عذرتراسی) - تکلیف: به کارگیری راهبردهای مقابله با خود ناتوان‌سازی در زندگی روزمره
ششم	گسترش حضور ذهن و توجه	- نقش ذهن در تولید، نگهداری، افزایش یا کاهش پاسخ هیجانی - توجه آگاهانه به هیجان فعلی - توجه کامل به هیجان مثبت و منفی خود و پذیرش آن بدون قضاؤت و ابراز صحیح هیجان - شناسایی ارزیابی‌های غلط و متوقف کردن نشخوار فکری و نگرانی - تکلیف: به کارگیری راهبردهای حضور ذهن در زندگی روزمره

جدول ۲. نتایج مربوط به مولفه های بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی -هیجانی

جلسات	هدف	محظوظ
هفتم	آموزش راهبردهای خودتنظیمی	-آموزش راهبردهای سازماندهی -آموزش راهبردهای برنامه ریزی -آموزش راهبردهای مدیریت زمان -تکلیف: به کارگیری راهبردهای آموزش داده شده در زندگی روزمره
هشتم	آموزش راهبردهای خودتنظیمی	- آموزش راهبردهای فراشناختی (راهبردهای کنترل، نظارت، ارزشیابی) -آموزش راهبردهای مدیریت منابع (خود دستور دهن، خود تقویتی) -آموزش راهبردهای نظم دهن (اصلاح و تغییر راهبرد شناختی) -آموزش راهبردهای گوش دادن فعل و تمرکز بر موضوع -تکلیف: به کارگیری راهبردهای آموزش داده شده در زندگی روزمره
نهم	تعديل پاسخ و ابراز صحیح هیجان	-آموزش ابراز هیجان -اصلاح رفتار از طریق تغییر تقویت کننده های محیطی - آموزش تخلیه هیجانی -آموزش تن آرامی -تکلیف: به کارگیری راهبردهای آموزش داده شده در زندگی روزمره

طبق نتایج جدول ۲: اهداف اصلی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی -هیجانی در نه جلسه تدوین شد که شامل: آگاهی از احساسات و هیجانها، مهارتهای در ک هیجان و انتخاب موقعیت، ارزیابی شناختی با هدف شناخت تجربه های هیجانی، مهارتهای مربوط به پیشگیری، معرفی خودناتوان سازی و راهبردهای مقابله با آن، گسترش جضور ذهن و توجه، آموزش راهبردهای خودتنظیمی، و تعديل پاسخ و ابراز صحیح هیجان، می باشد.

برای اعتباریابی برنامه مداخلاتی از روش کنش متقابل سه گانه و مثلث سازی بررسی کننده (سه گروه استاد روان شناسی دانشگاه، متخصصین تربیتی و درمانگران حوزه روان شناسی) استفاده شد.

متخصصان منتخب در سه گروه پرسشنامه چهار سؤالی که در جدول (۳) مطرح شده است را بر اساس محتوای جلسات تکمیل کردند

جدول ۳. پرسشنامه مربوط به محتوای هر جلسه به منظور اعتباریابی محتوای جلسات

۱-آیا هدف و محتوای هر جلسه با هم ارتباط دارند؟ کم ۲-۱ ۵-۴-۳-۲-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۱-آیا محتوای هر جلسه به گونه‌ای روشن و ساده بیان شده است؟ کم ۱-۲-۱ ۵-۴-۳-۲-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۱-آیا برنامه هر جلسه با راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی مرتبط است؟ کم ۱-۲-۱ ۵-۴-۳-۲-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۱-آیا برنامه هر جلسه در تامین راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی داشت آموزان درست تدوین شده است؟ کم ۱-۲-۱ ۵-۴-۳-۲-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد

سه گروه متخصصان انتخاب شده نظرات خود را بر اساس پرسشنامه مربوط به محتوای جلسات که به صورت لیکرتی و دهدرجه‌ای نمره‌گذاری شده بود مشخص کردند که نتایج آن در جدول (۴) ارائه شده است. پس از جمع‌بندی و تحلیل داده‌ها، برنامه راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی اعتباریابی شد. از ضریب پایابی آزمون‌های وابسته به ملاک و روش درصد توافق برای تعیین پایابی استفاده شد.

جدول ۴. نتایج درجه بندي نظر متخصصان برای تعیین درصد توافق بین آن‌ها یا تعیین پایابی جلسات

شماره جلسات										تعداد	گروه
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱			
نمره هر جلسه از ۱ تا ۱۰											
۹	۸	۱۰	۸	۱۰	۱۰	۹	۱۰	۹	۱	استادی روان‌شناسی	
۹	۸	۱۰	۹	۹	۱۰	۹	۸	۹	۲		
۹	۹	۱۰	۹	۹	۹	۸	۸	۹	۳		
۱۰	۹	۹	۹	۸	۹	۱۰	۹	۱۰	۴		
۸	۱۰	۹	۱۰	۹	۹	۱۰	۹	۸	۵		
۱۰	۱۰	۹	۱۰	۹	۱۰	۸	۹	۱۰	۱		
۹	۱۰	۱۰	۸	۹	۹	۹	۹	۹	۲	متخصصین تربیتی	

جدول ۴. نتایج درجه بندی نظر متخصصان برای تعیین درصد توافق بین آن‌ها یا تعیین پایایی جلسات

شماره جلسات										تعداد	گروه
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱			
۹	۸	۱۰	۹	۱۰	۹	۹	۱۰	۹	۳	درمانگران	
۱۰	۹	۸	۸	۹	۱۰	۹	۱۰	۱۰	۴		
۹	۸	۹	۹	۹	۱۰	۸	۹	۹	۵		
۹	۹	۹	۹	۸	۱۰	۱۰	۹	۹	۱		
۱۰	۹	۱۰	۱۰	۸	۹	۸	۸	۱۰	۲		
۱۰	۱۰	۱۰	۹	۱۰	۹	۱۰	۸	۱۰	۳		
۹	۹	۱۰	۹	۹	۱۰	۱۰	۹	۹	۴		
۹	۹	۸	۹	۹	۱۰	۹	۱۰	۹	۵		
۹/۲۶	۹	۹/۴	۹	۹	۹/۵۳	۸/۵۳	۹/۶۶	۹/۲۶			میانگین
۰/۹۳	۰/۹	۰/۹۴	۰/۹۰	۰/۹۰	۰/۹۵	۰/۸۵	۰/۹۷	۰/۹۳			ضریب پایایی
۹/۱۶										میانگین کل	
۰/۹۱										ضریب پایایی کل	

بر اساس یافته‌های جدول ۴ میانگین توافق نمرات متخصصان در مورد همه جلسات بیشتر از ۸ بود. این اعداد برای تعیین ضریب پایایی بر حسب درصد در جدول بالا گزارش شده‌اند. میانگین کلی نمرات توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات ۹/۱۶ از ۱۰ است؛ یعنی درصد توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات برابر با ۹۱ درصد به دست آمد که بیانگر پایایی بالای برنامه راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی است.

ضریب نسبی روایی محتوایی یا^۱ CVR توسط لاوشه^۲ (۱۹۸۶) طراحی شده است و نمره قابل قبول برای شاخص CVR ۰/۸۵ است. جهت محاسبه این نسبت از نظرات کارشناسان متخصص در زمینه محتوای برنامه موردنظر استفاده شد. ابتدا اهداف آزمون برای برنامه توضیح داده شد و تعاریف عملیاتی مربوط به محتوای برنامه بیان شد، سپس از آنها خواسته شد تا هریک از جلسات را بر اساس طیف سه‌بخشی لیکرت طبقه‌بندی کنند:

• گویه ضروری است

1. Content Validity Ratio
2. Lawshe

- گویه مفید است؛ ولی ضروری نیست
- گویه ضرورتی ندارد

پس از گردآوری دیدگاه خبرگان با استفاده از رابطه زیر می‌توان CVR را محاسبه کرد
(هومن، ۱۳۹۴):

$$CVR = ne \cdot N / 2 \div N / 2$$

نصف تعداد متخصصان ÷ (نصف تعداد متخصصان - تعداد متخصصانی که محتوای هر جلسه را ضروری می‌دانند) = ضریب نسبی روایی محتوایی
طبق در ضمن به منظور تعیین شاخص روایی محتوایی از روش والتس و باسل^۱ (۱۹۸۱) استفاده شد. شاخص روایی محتوایی در سطح هر آیتم یا محتوای هر جلسه (S-CVI) و کل برنامه (I-CVI) به دست آمد. این شاخص یکانگر جامع بودن قضاوت‌های مربوط به قابلیت اجرای برنامه نهایی یا روایی آن است. در این راستا، سه معیار ارتباط یا اختصاصی بودن، وضوح یا شفافیت، سادگی یا روان بودن با استفاده از طیف لیکرتی چهار درجه‌ای برای محتوای هر جلسه یا هر آیتم برنامه ارزیابی شد. به منظور تعیین شاخص روایی محتوایی در هر یک از معیارهای سه گانه فوق از فرمول زیر استفاده شد (دیویس^۲، ۱۹۹۲).

تعداد تمامی پاسخ‌ها به هر جلسه تعداد ÷ پاسخ‌های موافق با رتبه‌های ۳ و ۴ برای هر جلسه =

CVI

از طریق محاسبه میانگین مجموع امتیاز معیارهای سه گانه هر جلسه، مقدار شاخص روایی محتوایی کل همان جلسه به دست آمد. لازم به ذکر است که آیتم‌های با نمره بالاتر از ۰/۷۹ مناسب هستند، بین ۰/۷۰ تا ۰/۷۹ نیاز به اصلاح دارند و کمتر از ۰/۷۰ غیرقابل قبول هستند و باید حذف شوند. به منظور تعیین روایی محتوایی کل برنامه (S-CVI/Ave) نیز از متوسط شاخص روایی محتوایی استفاده شد. این شاخص نسبتی از کل آیتم‌هایی است که روایی محتوای آن‌ها مورد تأیید قرار گرفت؛ یعنی این شاخص، نسبتی از آیتم‌هایی در یک ابزار است که توسط

1. Waltz & Bausell
2. Davis

متخصصان یا خبرگان، نمره ۳ یا ۴ کسب کردند. ضرایب نسبی و شاخص روایی محتوایی هر جلسه برنامه و کل برنامه یا جلسات در جدول (۵) ارائه شده است

جدول ۵. نتایج درجه بندی نظر متخصصان برای تعیین روایی محتوایی جلسات

تفصیر	I-CVI				CVR	هدف	جلسات
	کل آیتم	سادگی	وضوح	ارتباط			
مناسب	۰/۹۶	۰/۹۱	۰/۹۵	۰/۹۸	۰/۹۰	آگاهی از احساسات و هیجان‌ها	اول
مناسب	۰/۹۲	۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۹۴	۰/۹۲	مهارت‌های درک هیجان و انتخاب موقعیت	دوم
مناسب	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۹۳	۰/۹۶	۰/۸۷	ارزیابی شناختی باهدف شناخت تجربه‌های هیجانی	سوم
مناسب	۰/۹۱	۰/۹۳	۰/۹۲	۰/۹۸	۰/۸۸	مهارت‌های مریبوط به پیشگیری	چهارم
مناسب	۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۴	معرفی خود ناتوان‌سازی و راهبردهای مقابله با آن	پنجم
مناسب	۰/۹۴	۰/۹۰	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۸۶	گسترش حضور ذهن و توجه	ششم
مناسب	۰/۹۴	۰/۹۵	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۸۹	آموزش راهبردهای خودتنظیمی	هفتم
مناسب	۰/۹۶	۰/۹۵	۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۹۲	آموزش راهبردهای خودتنظیمی	هشتم
مناسب	۰/۹۳	۰/۹۱	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۸۹	تعديل پاسخ و ابراز صحیح هیجان	نهم
					۰/۸۹	ضریب نسبی روایی محتوایی کل جلسات (S-CVI/Ave)	
مناسب	۰/۹۴					متوسط شاخص روایی محتوایی کل جلسات (S-CVI/Ave)	

باتوجه به یافته‌های جدول ۵: ضریب نسبی روایی محتوایی و متوسط شاخص روایی محتوایی کل جلسات به ترتیب برابر با ۰/۸۹ و ۰/۹۴ بود، بر این اساس که هر چه ضریب روایی به یک نزدیک‌تر باشد روایی بیشتر است پس برنامه راهبردهای خودتنظیمی شناختی-هیجانی روایی بالایی دارد.

بحث

بحث در مورد سؤال‌های بخش کیفی پژوهش که مرتبط با تدوین مؤلفه‌های بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی و اعتباریابی بسته آموزشی مذکور بوده نشان داد که راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی در ۹ جلسه تدوین شد که شامل: آگاهی از احساسات و هیجانها، مهارتهای درک هیجان و انتخاب موقعیت، ارزیابی شناختی با هدف شناخت تجربه‌های هیجانی، مهارتهای مربوط به پیشگیری، معرفی خودناتوان سازی و راهبردهای مقابله با آن، گسترش حضور ذهن و توجه، آموزش راهبردهای خودتنظیمی، و تعدیل پاسخ و ابراز صحیح هیجان، می‌باشد.

بر اساس یافته‌های مرتبط با اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی، میانگین توافق نمرات متخصصان در مورد همه جلسات بیشتر از ۸ بود. این اعداد برای تعیین ضریب پایابی بر حسب درصد در جدول بالا گزارش شده‌اند. میانگین کلی نمرات توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات ۹/۱۶ از ۱۰ است؛ یعنی درصد توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات برابر با ۹۱ درصد به دست آمد که بیانگر پایابی بالای برنامه راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی است. همچنین، ضریب نسبی روایی محتوایی و متوسط شاخص روایی محتوایی کل جلسات به ترتیب برابر با ۰/۸۹ و ۰/۹۴ بود، بر این اساس که هر چه ضریب روایی به یک نزدیک تر باشد روایی بیشتر است پس برنامه راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی روایی بالایی دارد.

با توجه به این که ضرورت داشت روایی محتوایی بسته‌ای محقق ساخته به صورت علمی تعیین شود تا در آینده بتواند راهگشای درمانگران دیگر قرار گیرد، محقق علاوه بر تکیه بر چارچوب نظری، بر اساس مصاحبه‌های انجام شده، بسته آموزشی تدوین شده مذکور را به روش لاوش (۱۹۸۶) و والنس و باسل (۱۹۸۱) و با نظرخواهی از متخصصین امر مورد ارزیابی و اعتباریابی قرار داد. نتایج تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به اعتباریابی بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی دانش آموزان نشان داد، از آنجاکه مقادیر نسبت روایی محتوایی (CVR) و شاخص روایی محتوایی (CVI) محاسبه شده در هر یک از جلسات ۹ گانه آموزشی بسته موردنظر و معدل آنها، از نسبت روایی محتوایی و شاخص روایی محتوایی قابل قبول بر اساس تعداد ارزیابی کنندگان (۱۵ متخصص) بالاتر است، لذا اهداف هر یک از جلسات آموزشی این بسته با محتوای آن و از لحاظ مربوط بودن،

واضح بودن و ساده بودن هماهنگ و مناسب بوده که بر اساس این یافته ها چار چوب نظری بسته آموزشی راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی ایرانی معتبر شناخته شد.

بنابراین، با توجه به نتایج یافته های پژوهش و ویژگی های منحصر به فرد بسته تدوین شده اعم از معتبر بودن، جامعیت، مانعیت، بومی بودن، ساده بودن و امکان استفاده آسان از آن، محقق بر این باور است از آنجاکه در کشور به صورت بالقوه و بالفعل از نرخ جمعیت بالایی در مقطع سنی نوجوانی برخوردار است و نتایج بررسی ها و گزارش های جهانی مبنی بر کاهش مهارت خودتنظیمی در سنین نوجوانی (ایرگولیک، کارا و ایرین^۱، ۲۰۲۲)، حکایت دارد و با توجه به این که چنین بسته ای برای اولین بار در کشور تهیه، تدوین و اعتباریابی شده است، لذا با در اختیار داشتن چنین بسته ای مدون، جامع، ساده، کاربردی و معتبر در کشور و استفاده مناسب از آن در سطحی وسیع می تواند بدون داشتن دغدغه های فرهنگی گشته در خصوص محتوای آن برای درمانگران، متولیان و دست-اندر کاران امور نوجوانان، موجبات ارتقای توانایی استفاده از راهبردهای خودتنظیمی شناختی - هیجانی را در بین نوجوانان کشور به عنوان آینده سازان این مژوپوم کهن فراهم آورده و به دنبال آن رشد و شکوفایی کشور در زمینه های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی را به دنبال داشته باشد. از محدودیت های پژوهش حاضر، کوچک بودن نمونه آماری و اجرای آن در یک شهر خاص (تهران)، لازم است که در تعیین نتایج پژوهش باحتیاط عمل کرد و به تشابه موقعیتی و تفاوت های فرهنگی توجه نمود. همچنین، پیشنهادهای کاربردی به این اشاره نمود که یافته های این پژوهش می تواند اطلاعات مفیدی را برای مشاوران و روان درمانگران و مدد کاران شاغل در مدارس و سازمان ها فراهم آورد تا آسیب اجتماعی را کاهش و از بروز رفتارهای پر خطر در دانش آموزان جلو گیری کنند؛ و در نهایت با آموزش خودتنظیمی شناختی هیجان، دانش آموزان بتوانند، هیجان، انواع هیجان، نحوی ابراز در موقعیت های مختلف، موقعیت های تحریک کننده را شناسایی کنند به نحو مؤثری هیجاناتشان را مدیریت کنند؛ این آموزش می تواند باهدف بهبود تکانش گری و عاطفه مثبت و منفی نوجوانان برای دانش آموزان استفاده شود تا رفتارهای پر خطر در آنها تقلیل یابد.

1. Ergulec, Kara & Eren

فهرست منابع

- اسماعیلی، وحید؛ آریاپوران، سعید؛ امیری، حسن. (۱۴۰۱) اثربخشی درمان‌های تنظیم هیجان و چشم انداز زمان بر اضطراب و اختلال در تنظیم هیجان نوجوانان در دوره کووید-۱۹. *فصلنامه مطالعات روانشناسی*، ۱۸(۳)، ۶۳-۷۷.
- پورعبدل، سعید؛ صبحی قرامکی، ناصر؛ قائدی، غلامحسین؛ نبی دوست، علیرضا. (۱۳۹۸) اثربخشی آموزش تنظیم هیجان بر کاهش فرسودگی و تعلل ورزی تحصیلی دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری خاص. *نشریه راهبردهای شناختی در یادگیری*، ۱۳(۷)، ۴۹-۶۸.
- حسن‌آبادی، عطیه؛ خامسان، احمد؛ طالب‌زاده شوستری، لیلا. (۱۴۰۰) اثر بخشی بسته آموزشی تنظیم هیجانی گروس بر تعلل ورزی دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند. *نشریه اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۱۷(۳)، ۱۰۳-۱۱۹.
- محرمی، نسا؛ و سرداری، باقر. (۱۳۹۹) اثربخشی آموزش مهارت‌های تنظیم هیجانی بر کارکردهای اجرایی در دانش‌آموزان با علایم اهمال کاری. *نشریه آموزش و ارزشیابی*، ۱۳(۴۹)، ۳۷-۶۳.
- Adigüzel, T., Aşık, G., Bulut, M.A., Kaya, M.H. and Özal, S. (2023) Teaching self-regulation through role modeling in K-12. *Front. Educ.* 8:1105466. doi: 10.3389/feduc.2023.1105466
- Birkeland, M. S., Blix, I., and Thoresen, S. (2021). Trauma in the third decade: ruminative coping, social relationships and posttraumatic stress symptoms. *J. Affect. Disord.* 278, 601–606. doi: 10.1016/j.jad.2020.09.095
- Bunting, A., Fox, S., Adhyaru, J., and Holland, A. (2021). Considerations for minority ethnic young people in multisystemic therapy. *Clin. Child Psychol. Psychiatry* 26, 268–282. doi: 10.1177/1359104520969762
- Ergülc, F., Kara, A., & Eren, E. (2022). The impact of flipped learning on the relationship between self-regulated online learning and academic procrastination. *Current Psychology*. On first line. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03136-5>
- Hong, J. C., Lee, Y. F., & Ye, J. H. (2021). Procrastination predicts online self-regulated learning and online learning ineffectiveness during the coronavirus lockdown. *Personality and Individual Differences*, 174, 110673. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2021.110673>
- Lawshe, C. H. (1975). A quantitative approach to content validity. *Personnel Psychology*, 28(4), 563-575.
- Malonda, E., Llorca, A., Mesurado, B., Samper, P., & Mestre, M. V. (2019). Parents or Peers ? Predictors of Prosocial Behavior and Aggression : A Longitudinal Study. *Front. Psychol.* 10(2379). <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02379>
- Olstad, K., Sørensen, T., Lien, L., and Danbolt, L.J. (2023) Adolescents with developmental traumas in therapy in a child and adolescent mental health service, outpatient unit: experiences of daily living and expectations for therapy – a qualitative study. *Front. Psychol.* 14:946394. doi: 10.3389/fpsyg.2023.946394
- Reinders, H., Phung, L., Ryan, S., Thomas, N. (2023). The key to self-regulated learning: A systematic approach to maximising its potential. Oxford University Press.
- Waltz, C. F., & Bausell, R. B. (1981). *Nursing research: Design, statistics, and computer analysis*. Philadelphia, PA: F. A. Davis Company.

Yang, Z. (2021). Does procrastination always predict lower life satisfaction? A study on the moderation effect of self-regulation in China and the United Kingdom. *Frontiers in Psychology*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.690838>

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی